

PARAULA I VIDA

La «Missió Metròpolis», una experiència d'evangelització

La Quaresma és un temps de preparació per a la Pasqua i un temps d'aprofundiment i d'examen en la fe per als creients. També és un temps de missió, és a dir, de proposta de la fe i d'invitació a revitalitzar-la per part d'aquells cristians que s'han refredat o s'han allunyat d'ella, de l'Església o de la pràctica religiosa. Per suposat, que aquesta proposta de fe convé fer-la en un clima d'humilitat i cordialitat, no pas com una ocasió de fer judicis o retrets. L'Església vol ser una comunitat missionera i oberta, i això convé que es manifesti en totes les seves iniciatives.

El cardenal Martínez Sistach amb Mons. Salvatore Fisichella, president del Pontifici Consell per a la Nova Evangelització, que visità Barcelona el març de 2011.

Valgui aquest pròleg d'intencions i de propòsits per dir com volem que es realitzi la «Missió Metròpolis», que durant aquesta Quaresma es farà de forma simultània a dotze grans ciutats europees, entre elles Barcelona. Recordem que també se celebrarà a Budapest, Brussel·les, Dublín, Frankfurt, Lisboa, Liverpool, París, Torí, Varsòvia, Viena i Zàgreb. Promou aquesta iniciativa el Pontifici Consell per a la Nova Evangelització, que presideix el teòleg i arquebisbe Mons. Salvatore Fisichella. Com es recordarà, aquest organisme és nou i ha estat creat per Benet XVI, que viu intensament la preocupació per la proposta de la fe cristiana als homes d'avui.

L'anomenada «nova evangelització» no és altra cosa que la proposta de la fe de sempre tenint en compte les condicions i les necessitats de l'home d'avui. Cal pensar que presentar la fe cristiana és sobretot presentar Jesucrist, perquè —com ha dit el Sant Pare en la seva primera carta encíclica— «no es comença a ser cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó per la trobada amb un esdeveniment, amb una Persona, que dona un nou horitzó a la vida i, amb això, una orientació decisiva». Els cristians sempre —i avui especialment— ens hem de plantejar quin testimoni hem de donar de Jesucrist al món, perquè creiem que la seva persona i el seu missatge són un gran bé per a les persones i per a les mateixes societats.

Benet XVI, en aquest sentit, ha proposat a tota l'Església dues iniciatives. La primera ha estat convocar un «Any de la Fe», que començarà l'11 d'octubre d'enguany, en el cinquantè aniversari de l'obertura del Concili Vaticà II, i acabarà en la solemnitat de Jesucrist, Rei de l'Univers, el 24 de novembre de 2013. La segona iniciativa ha estat la convocatòria de l'assemblea del Sínode dels Bisbes, que es reunirà a Roma durant el proper octubre i que té com a tema «La nova evangelització per a la transmissió de la fe cristiana». Serà una bona ocasió, com ha dit el Sant Pare, per introduir tota l'Església en un temps d'especial reflexió i de redescoberta de la fe.

En aquest context eclesial s'inscriu la «Missió Metròpolis» que tindrem a Barcelona. Els arquebisbes de les dotze ciutats que la celebrarem ens vàrem reunir per primera vegada el dia 11 de juliol de 2011 i ens hem tornat a reunir el passat 9 de gener per intercanviar reflexions i coordinar la millor manera de portar a bon terme aquesta iniciativa.

En aquesta comunicació desitjo sobretot expressar l'esperit que ens mou a l'hora de fer aquesta Missió. Aspira a proposar la fe, no a imposar-la. No ens mouen afanyos proselitistes, però sí el de donar un convençut testimoni en un clima de diàleg i de respecte a les opcions de les persones. Amb aquests propòsits l'hem preparat i, ja des d'ara, la volem oferir, amb esperit fraternal, a totes les persones a qui pugui interessar.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Un símbol de 50 anys de sacerdoci

► El passat 23 de desembre, amb motiu de la felicitació de Nadal de la cúria diocesana al cardenal Lluís Martínez Sistach, un company seu del col·legi dels Maristes del passeig de Sant Joan, el Sr. Miquel Pujol, músic i artista plàstic, li oferí una obra seva que simbolitza els 50 anys de sacerdoci del cardenal arquebisbe. La imatge queda inscrita en un violoncel amb el llenguatge de dos colors: el marró, que ens parla d'equilibri de sentiments, de la determinació de ser pedres vives de l'Església, i el vermell, que significa la força de l'amor diví, que és l'essència del que som com a Església del Senyor. I això es combina amb la música, amb una elegia que implica pensament i emoció.

GLOSSA

Companys de camí

Darrere nostre hi ha un seguit de persones que ens ajuden a ser. Des del pare i la mare —que ens han donat la vida, ens han ajudat a créixer i a esdevenir adults—, fins a aquells altres que incideixen en nosaltres des de l'exercici professional o des del voluntariat: els mestres i professors, els monitors, els caps, els catequistes, els consiliaris... D'altres es creuen en la nostra vida exercint, també, un veritable mestratge d'intensitat diversa: familiars, companys, amics... Són tant les persones que ens han ajudat i ens ajuden a ser... sense negligir la influència de les lectures i dels diversos mitjans de comunicació!

El mestratge ajuda a créixer en tots els àmbits de la vida i ens humanitza si ens fa créixer en la virtut, si ens presenta valors que, assumits, ens fan més virtuoses. El mestratge és convenient en totes les edats perquè el nostre procés de creixement, de ser, acaba en la darrera estació del recorregut de la vida. El mestratge personal, intencionat i continuat, però, és especialment necessari en l'adolescència i la joventut, en les etapes d'especial recerca. Convé buscar un bon acompanyant o director espiritual.

Un acompanyament és més que una successió de trobades d'amistat. Compartir l'itinerari personal interior per anar a fons i arribar a descentrar-me. Deixar de ser el centre de la pròpia vida, de fer

girar el món al meu voltant. Aprendre a centrar la vida en Crist i en el seu seguiment. L'acompanyament ha d'ajudar a gestionar els sentiments interiors, desolacions i consolacions, a discernir en les petites decisions, les de cada dia, i en les grans, les que marquen la vida. Què vol de mi el Senyor? Ajudar a avançar en el manament de l'amor: Com? Des d'on? A qui?

Un acompanyament evangèlic ha d'ajudar a descobrir i mantenir la proximitat de Déu. Ha d'animar a cercar formació, a aprofundir en la fe —les lectures, els cercles d'estudi, els curssets, etc.—, a la vivència interior —la pregària senzilla però constant, la reconciliació, l'experiència de Déu...— i a la vivència que porta el testimoni a les obres —en la catequesi d'infants, a l'agrupament o en el centre d'esplai, amb la gent gran o en d'altres voluntariats— i en la celebració comunitària —l'eucaristia dominical setmanal, la pregària comunitària. Esdevenir membre actiu de la comunitat eclesial, membre actiu en la construcció del Regne.

Cercar un acompanyament que, com als deixebles d'Emmaús, ens apropii al Mestre: «Llavors, començant pels llibres de Moisès i continuant pels de tots els profetes, els va explicar tots els passatges de les Escriures que es refereixen a ell» (Lc 24,27).

Enric Puig Jofra, SJ

Mirar els temps confiant en la Providència

Fragment de l'homilia del beat Joan XXIII, pronunciada el dia 11 d'octubre de 1962 —fa 50 anys— en l'obertura del Concili Vaticà II.

«En el curs actual dels esdeveniments en què la societat humana sembla que va cap a un nou ordre, val més reconèixer els designis misteriosos de la Providència divina que, a través de la successió dels temps i de les accions dels homes,

la major part de les vegades sense que ells ho esperin, aconsegueixen el seu determini i ho disposen tot amb saviesa per un major bé de l'Església, àdhuc les mateixes adversitats humanes.»

Beat Joan XXIII

DIUMENGE I DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 9,8-15)

Déu digué a Noè i als seus fills: «Jo faig la meua aliança amb vosaltres, amb els vostres descendents i amb tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres, els ocells, el bestiar i tots els animals domèstics i feréstecs que han sortit de l'arca. Jo faig amb vosaltres aquesta aliança meua: La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.»

Déu digué: «El signe d'aliança que poso entre jo i vosaltres i tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres per totes les generacions és aquest: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meua aliança entre jo i la terra. Quan cobriré la terra de nuvolades i apareixerà l'arc entre els núvols, em recordaré de l'aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els éssers animats; l'aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida.»

▶ Salm responsorial (24)

R. *Tot el vostre obrar, Senyor, és fruit d'amor fidel per als qui guarden la vostra aliança.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / Compadieu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3, 18-22)

Estimats:

Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida. Per això anà a dur la seva proclama als esperits empresonats, que s'havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava, mentre preparaven l'arca.

En aquella arca se salvaren a través de l'aigua unes poques persones, vuit en total, i l'aigua prefigurava el baptisme que ara us salva, i que no consisteix a deixar net el cos, sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist que se n'anà al cel, va rebre la submissió de les potestats i dels estols angèlics, i està a la dreta de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,12-15)

En aquell temps, l'Esperit empenyé Jesús cap al desert, on passà quaranta dies, temptat per Satanàs. Vivia entre els animals feréstecs i l'alimentaven els àngels.

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova.»

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 9,8-15)

Dios dijo a Noé y a sus hijos:

«Yo hago un pacto con vosotros y con vuestros descendientes, con todos los animales que os acompañaron: aves, ganado y fieras; con todos los que salieron del arca y ahora viven en la tierra. Hago un pacto con vosotros: el diluvio no volverá a destruir la vida, ni habrá otro diluvio que devaste la tierra.»

Y Dios añadió:

«Esta es la señal del pacto que hago con vosotros y con todo lo que vive con vosotros, para todas las edades: pondré mi arco en el cielo, como señal de mi pacto con la tierra. Cuando traiga nubes sobre la tierra, aparecerá en las nubes el arco, y recordaré mi pacto con vosotros y con todos los animales, y el diluvio no volverá a destruir los vivientes.»

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Tus sendas, Señor, son mi misericordia y lealtad para los que guardan tu alianza.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas. / Acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Crist rebutja les temptacions del Maligne. Obra del Duccio (1235-1319), Col·lecció Frick, Nova York

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pedro (1Pe 3,18-22)

Queridos hermanos:

Cristo murió por los pecados una vez para siempre: el inocente por los culpables, para conducirnos a Dios. Como era hombre, lo mataron; pero, como poseía el Espíritu, fue devuelto a la vida. Con este Espíritu, fue a proclamar su mensaje a los espíritus encarcelados que en un tiempo habían sido rebeldes, cuando la paciencia de Dios aguardaba en tiempos de Noé, mientras se construía el arca, en la que unos pocos —ocho personas— se salvaron cruzando las aguas. Aquello fue un símbolo del bautismo que actualmente os salva: que no consiste en limpiar una suciedad corporal, sino en impetrar de Dios una conciencia pura, por la resurrección de Jesucristo, que llegó al cielo, se le sometieron ángeles, autoridades y poderes, y está a la derecha de Dios.

▶ Lectura del evangelio según san Marcos (Mc 1,12-15)

En aquel tiempo, el Espíritu empujó a Jesús al desierto. Se quedó en el desierto cuarenta días, dejándose tentar por Satanás; vivía entre alimañas, y los ángeles le servían.

Cuando arrestaron a Juan, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios. Decía: «Se ha cumplido el plazo, está cerca el reino de Dios: convertíos y creed en el Evangelio.»

COMENTARI

Jesús temptat

serveixen aliment, com a Elies (1Re 19,5.7). Per altra banda, els animals amb els quals conviu sembla que es refereixen a l'època messiànica, quan «la vaca i l'óssa pasturaran juntes... el lleó menjarà palla com un bou» (Is 11,7). Aquest és l'entorn de la temptació. Sembla un entorn idíl·lic. Apuntem a un messianisme pacífic i de plenitud. Quin és el paper de les temptacions de Jesús en aquest context?

A primer cop d'ull, Marc no proporciona indicadors en aquest sentit. Diu només que Jesús va ser temptat al llarg de quaranta dies. Però cal prestar atenció que el temptador és Satanàs, una figura coneguda i familiar de les tradicions jueves (cf. Mc 3,

23-27). Enllaçat amb això, quan Pere vol convèncer Jesús que el camí del Messies no pot ser el sofriment i la mort, Jesús li diu: «ves-te'n d'aquí, Satanàs» (8,33). La temptació de Jesús apunta també en aquesta direcció. Jesús, no emmotllarà la seva crida a aquest messianisme idíl·lic. L'evangeli segons Marc és una resposta a aquest tipus de temptació messiànica. Jesús serà el Messies crucificat.

La temptació messiànica continua vigent. Resulta fàcil inclinar-se per un messianisme pacífic, amb el servei dels àngels, en un entorn idíl·lic. Com ens interpel·la avui el relat de les temptacions de Marc?

Oriol Tuñi, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46 ■ **dimarts:** Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15 ■ **dimecres:** Jo 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32 ■ **dijous:** Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12 ■ **divendres:** Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26 ■ **dissabte:** Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48 ■ **diu-menge** vinent, II de Quaresma (litúrgia hores 2a setm.): Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18 / Sl 115 / Rm 8,31b-34 / Mc 9, 2-10.

Estem en el començament de l'activitat de Jesús, segons Marc: Jesús acaba de ser batejat i l'Esperit ha davallat damunt d'ell. L'anada al desert està enllaçada amb la davallada de l'Esperit. Però no hi ha referència a una acció violenta de l'Esperit. Per altra banda, el desert és un lloc privilegiat per Israel: és el lloc de la seva constitució com a poble i de la presència de Déu en el poble. Els quaranta dies evocuen la figura d'Elies i de la seva marxa vers l'Horeb a través del desert (1Re 19,8). Elies és una figura clarament messiànica (Mt 3,23).

Convé subratllar que Marc no parla del dejuni de Jesús: els àngels li

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

9. Les temptacions i el problema de Déu

La història de les temptacions està relacionada íntimament amb la història del baptisme, que mostra la solidaritat de Jesús amb els pecadors. Al seu costat hi ha la lluita de la muntanya de les Oliveres, que és també un enfrontament amb l'encàrrec de portar a cap la missió rebuda.

Les temptacions acompanyen Jesús durant tota la seva vida; en aquest sentit, també hem de dir que, a semblança del relat del baptisme, el relat de les temptacions és una anticipació que concentra la lluita de tot el seu camí.

El nucli de tota temptació —això es veu clar aquí— és el deixar a Déu de banda: al costat dels problemes urgents de la vida, Déu apareix com una qüestió que es pot deixar per després, i potser com a sobrerera o, fins i tot, destorbant. Deixar a Déu de banda com si fos una il·lusió: aquesta és la temptació que ens amenaça de moltes maneres.

Es tracta de Déu: existeix Déu realment?, és ell la realitat mateixa? O no existeix? És ell el bo, o hem d'inventar la bonesa nos-

altres mateixos? El problema de Déu és el problema per antonomàsia, el que ens posa en la cruïlla de l'existència humana. Què ha de fer o no fer el salvador del món? Aquesta és la qüestió de les temptacions de Jesús.

És justament quan es considera Déu com una qüestió secundària i que, per coses més importants, es pot deixar per més tard o es deixa del tot, que fracassen aquestes coses pretensament més importants. No només el fracàs de l'experiment marxista ho demostra, això. Es tracta de la primacia de Déu. Es tracta de reconèixer que ell és realitat, una realitat sense la qual no hi ha res que pugui ser bo.

La història no es pot arreglar prescindint de Déu amb pures estructures materials. El programa d'ajut al desenvolupament que organitzen els països occidentals sobre principis tècnics i materials —que no sols prescindeixen de Déu, sinó que fan que els homes prescindixin d'ell— juntament amb llur pretensió de poder-ho fer millor, no ha fet més que afermar el tercer món en la seva condició de tercer món.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(Jesús de Natzaret, 1a part, Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

És una renúncia a pensar?

L'opció pel Crist és una renúncia a pensar? És per fluïdesa de pensament que abraço el dogma? Creure contradu les conclusions de la raó?

L'opció cristiana és plena de paradoxes. És una paradoxa un Déu que, a la vegada, és u i una comunitat de persones en l'amor: Pare, Fill i Esperit Sant. És una paradoxa que creés el món sense cap necessitat de fer-ho, que es revelés en ell, que s'encarnés en el món i que ho fes en aquell home que no tenia ni un lloc per néixer. La paradoxa xoca, violenta la raó; també la meravella, la deixa astorada, però, a la vegada, l'estimula, l'activa, fins a tal punt que, lluny d'apaivagar l'activitat mental, la mobilitza intensament. En aquest punt, és suggeridor el pensament de Soren Kierkegaard. A parer seu, la paradoxa no és l'abatiment del pensament, sinó el motor definitiu del pensar, la seva força motriu, la seva condició de possibilitat.

L'opció pel Crist és, en aquest sentit, un vertader estímul en la meua vida intel·lectual. He hagut de pensar i llegir molt per mirar d'entendre allò que crec i les raons de la meua opció. No crec que es pugui dir, sense més, que tot allò que creiem els cristians és un reguitzell d'irracionalitats, però em sembla un simplisme afirmar que és quelcom racional, que, senzillament pensant, s'arriba a l'opció pel Crist.

La paraula *paradoxa* és la més apropiada. El contingut de la fe és sorprenent, meravellós, però no per això és irracional. És meravellós saber que no estàs sol en la nit més solitària de totes i que algú es recorda de tu quan tots s'han oblidat del teu nom. No és irracional creure-ho, però tampoc no és una afirmació que derivi de pensar el cosmos.

L'opció pel Crist és una opció per l'amor més gran, per créixer cada vegada més en l'amor, per fer de la vida un aprenentatge constant per estimar més i millor, però, a la vegada, també és l'opció pel pensament, per la reflexió. Déu és amor, però també és paraula, raó. El cristianisme és la religió de l'amor, però, a la vegada, és la religió del *logos*, però d'un *logos* que se sotmet a l'amor. Si la fe fa possible el pensament, no és menys cert que el pensament purifica la fe, possibilita una fe crítica i madura, digna de l'ésser humà.

Francesc Torralba
(Jesucrist 2.0, Ed. Pòrtic (Grup 62))

SANTORAL

26. ✦ Diumenge I de Quaresma. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza; santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fundadora de les escolàpies (SchP).

27. Dilluns. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.

28. Dimarts. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468).

29. Dimecres. Sant Romà (s. v), abat; sant Serapió, mr.

1. Dijous. Sant Rossend (Salas 907-Celanova 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. vi), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. Divendres. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. Dissabte. St. Medir, pagès mr. barceloní; St. Ermenter (o Emeteri) i St. Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; Sta. Màrcia, vg. i mr.

INTENCIONS DEL SANT PARE (febrer)

General: Que arreu del món sigui reconeguda adequadament la contribució de la dona al desenvolupament de la societat.

Missionera: Que l'Esperit Sant concedeixi perseverança als qui són discriminats, perseguits i assassinats pel nom de Crist, particularment a l'Àsia.

ENTREVISTA

▶ ANNA FIGUERA RAICHS

Notícies positives

La publicació de notícies positives en els mitjans de comunicació, incloses les de l'àmbit religiós, és sempre difícil. En el 90% dels casos, és noticable tot allò que és polèmic. Els periodistes destaquen aquelles declaracions i accions que porten al debat i a la confrontació entre diferents sectors. La periodista Anna Figuera, responsable de la secció de Política del programa *Els matins de TV3* i professora de la Facultat de Ciències de la Comunicació Blanquerna (URL), convida a la reflexió en el sector periodístic, per tal que els valors cristians siguin més presents en els mitjans.

Com a creient, quina és la teua aportació a la professió?

Des de fa molts anys em dedico al periodisme polític. És un món complex, difícil, sobretot perquè s'ha de tenir molta cura amb el que s'escriu i com s'escriu. En aquest sentit, procuro no jutjar, ser rigorosa i estar lliure de prejudicis, intentant comprendre i entendre, posant-me al lloc de l'altre.

Per què ens costa tant «vendre» les bones notícies que es produeixen en el món d'Església, als mitjans?

Que surtin habitualment informacions no positives no és novetat en el món de la comunicació, però probablement l'aparició dels nous mitjans digitals han provocat que les notícies s'accelerín, que apareguin i desapareguin en un no res, que primi la immediatesa a la rigorositat. Veritablement caldria fer una reflexió profunda en el nostre sector. Pensar cap a on anem i què ens porta tot això. Sobretot, perquè ens sentim profundament satisfets quan veiem publicades aquelles notícies que ens fan sentir joiosos de viure en la nostra societat.

Els valors cristians estan de baixada, a la societat?

En els darrers anys, moguts per un període llarg d'opulència, s'han primat maneres de fer que han abastat més enllà de l'àmbit econòmic i que han incidit en el comportament humà. Estem parlant de l'individualisme, de l'obsessió per tenir més del que necessitem, del benefici propi. El cristianisme no deixa de ser una manera de donar sentit a la vida i, això, fins ara, no ha estat de moda. Aquests valors, els valors de l'humanisme cristià, però, romanen en les persones i, de mica en mica, tornen a sortir a la superfície. És per això que penso que els valors cristians no estan de baixada, tot el contrari. Ho podem veure ara, en aquesta dura crisi econòmica. L'admirable tasca que s'està portant a terme des de Càritas, el Banc dels Aliments, la Marató de TV3 o els diferents tipus de voluntariat en són un bon exemple.

Òscar Bardaji i Martín

CULTURA DE LA COMPASIÓN

Los pobres y Henri Nouwen

En El Arca Henri encontró un hogar y una mayor plenitud. El Arca fue un don para Henri i Henri fue un don increíble para El Arca, un don de Jesús a El Arca, el don de un sacerdote y un amigo compasivo. Henri era un hombre compasivo. Estaba dispuesto a ir hasta el fin del mundo para ayudar a una persona necesitada. No estaba muy interesado en las estructuras, sino en las personas: personas heridas, que sufren y padecen, ancianas, moribundos, enfermos de sida, personas sencillas en medio de sus luchas.

Aportó luz, esperanza y consuelo a los miembros de su comunidad y a quienes no pertenecían a ella. Compartió su vida, sus dones, sus amigos y su espiritualidad en evolución con las personas de El Arca en todas partes.

Henri se sentía atraído de una manera misteriosa por otras personas; su dolor se encontraba con el de ellas y ambos eran expresión del dolor de nuestro Cristo crucificado. Henri dio a conocer lo que es El Arca, lo que estamos viviendo, con palabras accesibles para los demás y que daban orientación a sus vidas.

Henri anunció algo muy importante: que la unidad en nuestro mundo y en nuestras Iglesias brotará de los pobres... Él fue un signo de esperanza, un signo de encuentro en un mundo dividido con cristianos divididos... En Henri había una dimensión profética. Aceptó el dolor, eligió pasar por el dolor, porque este es el camino para todos nosotros: elegir la cruz, pasar por la cruz, porque no descubriremos la resurrección si antes no pasamos por la cruz y somos despojados de todo.

Jean Vanier
(Escritos esenciales, Ed. Sal Terrae)
(Palabras en el funeral por Henri Nouwen, Utrech, 25/09/1996)

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Per enfortir-nos en la fe. Comentari de la carta apostòlica del Papa Benet XVI *La porta de la fe*, sobre l'Any de la Fe. Presentada per Mons. Pere Tena, bisbe auxiliar emèrit. Tots els dimarts de Quaresma: 28 febrer, 6, 13, 20 i 27 març (19 h), a la Pquia. M. de Déu de Betlem.

Trobada del Grup Hineni. Diumenge 4 març (17.30-20.30 h) «Les persones i jo: el projecte de Déu sobre la meua sexualitat» (c/ Duran i Bas, 7-9), prèvia inscripció a l'Obra d'Exercicis Parroquials: <http://www.obraejercicios.org/>, de dill. a div. (10-13 h), després d'una trobada personal.

Llibres que marquen època. Presentació del llibre *La Pesta*, d'Albert Camus (1947), a càrrec d'Antoni Blanch, jesuïta. Dilluns 27 feb. (19.30-21 h), a l'auditori de la FJM (c/ València, 244). Confirmar assistència al t. 934 880 888.

Formació carmelitana. Cristina Barreda, carmelita de Lleida, presentarà els capítols 15 i 17 de *Las Fundaciones*, de Sta. Teresa d'Àvila, amb la conferència «Fundacions de Toledo i Pastrana». Dilluns 27 febrer (20 h, Av. Diagonal 424, Barcelona; (21.30 h, c/ St. Miquel 44, Badalona).

Facultat de Teologia de Catalunya (c/ Diputació, 231). Conferència «La Bíblia medieval catalana», amb Pere Casanelles, de l'Associació Bíblica de Catalunya. Dimecres 29 febrer (12.10 h).

Monasterio de la Visitación (P. Valle Hebrón 256, t. 934 281 620). Hora Santa jueves 1 marzo (22-23 h), misa anticipada del 1.º viernes de mes.

Amics del P. Pio de Pietrelcina. Dilluns 27 febrer (18.15 h), pregària i reunió, dirigida pel Gmà. Valentí Serra, caputxí, a la Pquia. de la Concepció (Llúria 70, t. 934 576 552).

Casal Sant Martí (Campelles - Ripollès, t. 972 727 288). Dies 10-11 març, convivència per a catequistes «Catequesi i recursos pedagògics», amb Montserrat Martínez.

Conferències quaresmals a la Concepció (c/ Aragó, 229). Diumenge 26 febrer (19 h), «La Sagrada Família: icona de la nova evangelització», pel cardenal Lluís Martínez Sistach.

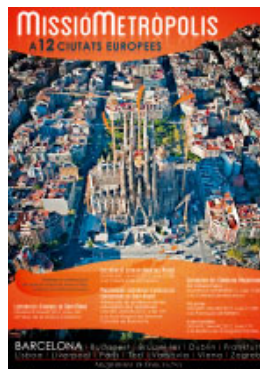

• **Catequesi del Sr. Cardenal arquebisbe per als catecúmens.** Aquest diumenge, a les 17.30 h, el Sr. Cardenal farà la primera de les tres catequesis previstes durant la celebració de la «Missió Metròpolis», organitzada pel Servei Diocesà per al Catecumenat.

Són convidats els catecúmens, joves o adults, és a dir, les persones que es preparen per rebre els sagraments de la iniciació cristiana. A les 19 h, el Sr. Cardenal presidirà l'eucaristia d'inscripció dels elegits.

• **Inici de la «Missió Metròpolis».** El proper dia 4 de març, a les 18 h, el Palau de la Música Catalana acollirà la lectura de l'evangeli de sant Marc, acte amb el qual s'iniciarà la «Missió Metròpolis» a Barcelona. Una vintena de personalitats de la cultura, els mitjans i l'esport llegiran fragments d'aquest text bíblic, entre alguns interludis musicals. Es podran recollir les invitacions per assistir-hi, a la Secretaria General de l'Arquebisbat, del dilluns 20 al dijous 23 de febrer (9-14 h i 16-18 h); divendres 24 de febrer (9-14 h); del dilluns 27 de febrer al dijous 1 de març (9-14 h i 16-18 h); i divendres 2 de març (9-14 h).

• **Catequesi del Sr. Cardenal de Barcelona per als joves.** L'acte central de la «Missió Metròpolis» per als joves serà la trobada/catequesi que tindrà lloc a l'església de Betlem (Rambles/tocant a Pl. Catalunya) el dissabte 10 de març de 17.30 a 19.30 h, on són convidats tots els joves de l'Església de Barcelona. Serà un acte per animar els nostres joves a ser anunciadors de l'Evangeli als altres joves. Per aquest motiu, se'ls entregará una edició de l'evangeli de sant Marc, que se'ls convidarà a entregar-lo a un jove cristià durant el temps de la «Missió Metròpolis». Informació: Delegació de Joventut, que invita a preparar la jornada tot responent a la pregunta de Jesús QUIDIEUQSÒC, amb una foto, frase original, testimoni breu o video-anunci, que poden enviar a quidieusoc@yahoo.es i trobaran penjats a la pàgina web de la Delegació.

CURSETS

Fundació Balmesiana (c/ Duran i Bas, 9). «El Sagrat Cor als escrits de F. Canals i J. M. Petit», amb José M. Alsina i José Javier Echave-Sustaeta. Dimecres dia 29 febrer, 7 i 14 març (19-20 h). Per a més informació: t. 933 026 840 o secretaria@balmesiana.org.

EXERCICIS I RECESSOS

Encontre Matrimonial. Moviment adreçat a parelles, sacerdots i religioses que vulguin millorar la seva relació matrimonial o amb la comunitat, del 9 a l'11 de març, a la Casa d'Exercicis «Sant Ignasi» dels Jesuïtes de Sarrià. Informació i inscripcions: 932 188 876 i 936 500 721.

Tallers d'Oració i Vida (Mètode P. I. Larrañaga). «Una nueva Evangelización». Dimecres 29 febrer (18-20 h), Pquia. Maria Mitjancera (c/ Entença, 200). Dijous 1 març (17.30-19.30 h), Pquia. Sant Josep de la Llagosta. Informació: t. 934 904 148 (Cristina).

• **BREUS**
El Cardenal rep un bisbe d'Ucraïna. El passat dia 23 de gener, el Dr. Martínez Sistach rebé, amb motiu de la Setmana de pregària per la unitat dels cristians, S.E. Feodosij, bisbe de Brovary i vicari de l'eparquia de Kiev, de l'Església Ortodoxa Ucraïna, depenent del Patriarcat de Moscou. El bisbe Feodosij era a Barcelona convidat per la Comunitat de Sant'Egidio i el diumenge 22 de gener pronuncià una conferència a la Reial Acadèmia de Bones Lletres, amb el títol «Unitat i caritat: les respostes del cristianisme als reptes d'una societat en crisi». Després se celebrà la pregària de Vespres a la basílica dels sants Just i Pastor.

BREUS

• **LLIBRES**
Ciència de la creu, d'Edith Stein. Amb tota raó, aquest llibre es publica dins de la col·lecció «Clàssics cristians del segle XX», promoguda per la FTC. Es tracta d'un estudi sobre sant Joan de la Creu, fet per la filòsofa i carmelita Edith Stein. Un dels aspectes més originals d'aquesta obra és la presència de molts elements de caràcter antropològic, vinculats al missatge cristià, que són el resultat de tota una vida dedicada a la investigació i comprensió de l'estructura de la persona humana. El llibre inclou una introducció de Francisco Javier Sancho, té 406 pàgines i està editat per l'editorial Pòrtic.

LLIBRES

• **Un llibre per al temps de Quaresma.** La *Lectio divina* és una eina que ens ofereix un mètode de lectura orant de la Bíblia. Aquest llibre hi pot ajudar durant aquesta Quaresma. Es titula *Lectio divina per a temps forts. Quaresma 2012* (Editorial Claret, 104 pàgines). L'autor és el missioner claretí Josep Roca Alsina. El llibre recull les orientacions del Sínode sobre la Paraula de Déu i els ensenyaments de Benet XVI i s'inspira en aquesta sentència de sant Agustí: «La teva pregària és un col·loqui amb Déu. Quan llegeixes, Déu et parla, quan pregues, parles tu amb Déu.»

PALABRA Y VIDA

La «Misión Metròpolis», una experiència de evangelització

La Cuaresma es un tiempo de preparación para la Pascua y un tiempo de profundización y de examen en la fe para los creyentes. También es un tiempo de misión, esto es, de propuesta de la fe y de invitación a revitalizarla a los cristianos que se han enfrío o se han alejado de ella, de la Iglesia o de la práctica religiosa. Por supuesto, esta propuesta de fe conviene hacerla en un clima de humildad y de cordialidad, y no como una ocasión de formular juicios o reproches. La Iglesia quiere ser una comunidad misionera y abierta, y así se ha de manifestar en todas sus iniciativas.

Sirva este prólogo de intenciones y de propósitos para indicar cómo queremos que se realice la «Misión Metròpolis», que durante esta Cuaresma se hará de forma simultánea en doce grandes ciudades europeas, entre ellas Barcelona. Recordemos que también se celebrará en Budapest, Bruselas, Dublín, Frankfurt, Lisboa, Liverpool, París, Turín, Varsovia, Viena y Zagreb. Promueve esta iniciativa el Consejo Pontificio para la Nueva Evangelización, que preside el teólogo y arzobispo Mons. Salvatore Fisichella. Como se recordará, este organismo es nuevo y ha sido creado por Benedicto XVI, que vive intensamente la preocupación por la propuesta de la fe cristiana a los hombres de hoy.

La llamada «nueva evangelización» no es otra cosa que la propuesta de la fe de siempre teniendo en cuenta las condiciones y las necesidades del hombre de hoy. Hemos de pensar que presentar la fe cristiana es sobre todo presentar a Jesucristo, ya que —como escribió el Papa en su primera carta encíclica— «no se empieza a ser cristiano por una decisión ética o una gran idea, sino por el encuentro con un acontecimiento, con una Persona que abre un nuevo horizonte a la vida y, con ello, una orientación decisiva». Los cristianos siempre —y hoy en especial— hemos de plantearnos cómo somos testigos de Jesucristo en el mundo, ya que creemos que su persona y su mensaje son un gran bien para las personas y para la sociedad misma.

Benedicto XVI, en este sentido, ha propuesto dos iniciativas a toda la Iglesia. La primera ha sido convocar un «Año de la Fe», que empezará el 11 de octubre de este año, en el cincuenta aniversario de la apertura del Concilio Vaticano II, y acabará en la solemnidad de Jesucristo, Rey del Universo, el 24 de noviembre de 2013. La segunda iniciativa ha sido la convocatoria de la asamblea del Sínodo de Obispos, que se reunirá en Roma durante el próximo octubre, y cuyo tema

será «La nueva evangelización para la transmisión de la fe cristiana». Será una buena ocasión, como ha dicho el Santo Padre, para involucrar a toda la Iglesia en un tiempo de especial reflexión y de redescubrimiento de la fe.

En este contexto eclesial, se inscribe la «Misión Metròpolis» que tendremos en Barcelona. Los arzobispos de las doce ciudades que la celebraremos nos reunimos por primera vez el día 11 de julio del año 2011, y nos hemos vuelto a reunir el pasado 9 de enero para intercambiar reflexiones y coordinar la mejor manera de llevar a cabo esta iniciativa.

Con estas palabras deseo ante todo expresar el espíritu que nos mueve a la hora de realizar esta Misión. Aspira a proponer la fe, no a imponerla. No nos mueven afanes proselitistas, pero sí el dar un convencido testimonio en un clima de diálogo y de respeto a las opciones de las personas.

Con estos propósitos la hemos preparado y, desde ahora mismo, la queremos ofrecer, con espíritu fraternal, a todas las personas a las que pueda interesar.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona